

[Viggo Starcke.]

derefter, nøjagtigt som hvis vi af andre grunde fik mindre for vor eksport.

Sådanne tilstande er beklagelige, og der er ingen tvivl om, at andre landes toldskranker er til stor skade for Danmarks erhvervsliv; men de skader altid de andre lande selv meget mere, end de skader os, idet den jævne, forbrugende befolkning i de andre lande kommer til at betale deres varer med højere priser; derved fordyres dette lands produktion og nedsættes dets konkurrenceevne. Når et land således skader os ved at lukke for importen, skal man huske, at det skader sig selv endnu mere, og det vil derfor være en hævn med boomerangvirkning, hvis Danmark gør det andet lands dumheder efter, for danske toldforhøjelser vil nemlig skade Danmark mere, end de skader andre lande.

Hvis et andet lands toldbeskyttede producenter udnytter deres toldbeskyttelse, vil prisen på de toldfordyrede varer stige med toldens beløb og således komme til at ligge højere end verdensmarkedets priser. Vi derimod kan få verdensmarkedets pris, hvilket betyder, at det andet lands forbrugere kommer til at betale tolden.

Den højtærede minister hævder, at hvis Danmark både har lav told og få restriktioner, eventuelt ingen af delene, vil udenlandske producenter kunne dække en væsentlig del af deres generalomkostninger gennem høje priser på deres hjemmemarked og derved få mulighed for at tilbyde deres varer på det danske marked til lavere priser end svarende til de samlede produktionsomkostninger, således at de danske producenter udsættes for en ulige konkurrence. Det kan den højtærede minister da ikke tro. Når en udenlandsk producent kan få høje priser på sit hjemmemarked, vil han mangle et virkeligt motiv til at sælge dem til en lav pris på det danske marked, og hvis han gør det, må han være et meget uegennyttigt menneske. Jeg vil gerne spørge ministeren, om han kender eksempler på sådanne seværdigheder.

Må jeg citere et par ord fra ministerens memorandum; han siger:

„Danmark kan ikke ved en ubetinget afskaffelse af kvantitative restriktioner under de i dag i udlandet herskende markedsforhold prisgive sunde industri-

er. Det må være en betingelse, at disse får mulighed for ved eksportforøgelse at indvinde det, som uanset konkurrence-dygtighed uundgåeligt tabes på hjemmemarkedet på grund af, at visse forbrugere vil foretrække varekvaliteter af udenlandsk oprindelse.“

Hele dette argument er ikke en pipe tobak værd. Når den højtærede minister siger sådan noget, kan han ikke mene det alvorligt. Gør han det, betyder det, at han mener, at danske forbrugere ikke er i stand til at købe rationelt og disponere fornuftigt. Hidtil har der ikke i Danmarks økonomiske historie foreligget noget eksempel på, at handelsministre handler klogere end de handlende, eller at økonomiministre er mere økonomiske end husmødrene.

De vage forestillinger, som foresvæver en række planøkonomer og toldpolitikere om, at Danmark kan anvende sine restriktioner og sine toldsats'er som et kampmiddel til at true eller tvinge andre lande med, er enten naive eller beregnede til at narre folk med, og jeg vil gerne her minde om, hvad Grosserer-Societetets formand, direktør Asger Thaulow, sagde i Handels- og Kontoristforeningen for en uge siden, idet jeg gerne vil citere et par linier fra „Bør-sen“s referat. Han sagde:

„Jeg forstår godt, at det kribler i mangle, når man ser udlandets ofte illoyale optræden ved told og andre foranstaltninger imod import, men vi må stadig huske, at vi ikke kan tvinge nogen ved at „gøre gengæld“.“

Det er vigtigt, at vi gør os klart, at vi ikke kan tvinge nogen ved at gøre gengæld. Udlandets restriktioner skader os, men vi kan ikke fjerne en eneste af udlandets restriktioner ved selv at opretholde vore egne. Måske vi kan hjælpe med til at fjerne nogle af dem ved selv at gøre noget, der er rigtigt. Udlandets toldforanstaltninger skader os, men vi kan ikke fjerne en eneste toldsats ved selv at lave told. Måske kan vi hjælpe med til at fjerne nogle ved selv at gøre noget fornuftigt.

Det danske marked er et lille marked, som andre lande ikke tillægger nogen afgørende betydning; men en række af udlandets varer og råstoffer skal vi have, og udlandet ved det. Vore eksportvarer kan undværes, og udlandet ved det. Vi kan ikke imponere dem